Dosar nr. 5r-5088/2025
4-25117002-12-5r-15082025

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, Judecător Ana Costiuc

Grefier Stanislav

Vîzdoga

În lipsa:

Contravenientului/recurentului *****

Reprezentantului organului constatator *****

a judecat în ședința publică contestația înaintată de cet. *****, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul Strășeni, s. *****, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01551689 din 22.07.2025, emisă de către INSP al IGP, în baza art. 225 alin. (1) Cod Contravențional, –

C O N S T A T Ă:

La 22.07.2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP,*****, a emis asupra cauzei contravenționale decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01551689, prin care făptuitorul *****, în baza art. 225 alin. (1) Cod Contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie 750,00 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, „*la data de 22.07.2025, ora 11:58, în mun. Chișinău, (Buiucani, Sector), intersecția București – Petru Rareș, a comis fapta contravențională: blocarea intenționată a benzii. Cauzând paguba: Comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model „Mercedes 312D” n.î. *****, ignorând prevederile RCR, Punctul 70. Staționarea este interzisă: a staționat în locurile în care este interzisă oprirea, încălcare prevăzută la pct. 70 lit. a) RCR, prin ce a comis o contravenție, prevăzută de art. 225 (1) Cod Contravențional*”. (*NOTĂ: Textul faptei contravenționale redat conform conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție*)

La rândul său, cet. *****, la 07.08.2025, a depus recurs împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01551689 din 22.07.2025, solicitând admiterea contestație/recursului, cu încetarea procesului contravențional, din lipsa în acțiunile sale a elementelor contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod Contravențional.

Contestația a fost repartizată în mod automat-aleatoriu prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data de 15.08.2025, Judecătorului Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), Ana Costiuc.

În susținerea recursului, semnatarul acestuia a enunțat că, la data de 22.07.2025, el fiind la volanul unității de transport a companiei unde este angajat, a participat la o

întrunire/protest organizat de Asociația Patronală a Operatorilor de Transport Auto, pentru apărarea drepturilor și intereselor operatorilor de transport. Pentru aceasta, el, în intervalul orelor 10:20 – 10:50, a ajuns în preajma adresei str. Mitropolit Petru Movilă, 8, în fața sediului Delegației UE în Republica Moldova. Ajungând la intersecția str. Petru Movilă cu str. 31 August 1989, a fost întrebat de către un echipaj al INSP dacă merge la protest și i s-a arătat să continuie deplasarea pe str. Petru Movilă, în timp ce unitățile de transport care nu plecau la protest, erau direcționate pe str. 31 August 1989. Ajuns în fața sediului UE, a staționat după ultima mașină care staționa în față sa, or deplasarea în continuare era imposibilă. La locul staționării unității de transport erau mulți polițiști și carabineri. Nimeni nu le-a făcut nici o observație, doar câțiva polițiști scriau numerele de înmatriculare a unităților de transport. El a stat în unitatea de transport până la ora 11:00. La 11:00, au claxonat colectiv timp de 1 minut, după care au plecat pe jos și s-au adunat pe trotuar, mai jos de intrarea în sediul UE. Pe trotuar, neblocând intrarea în sediul UE, au fost expuse revendicările organizatorilor protestului. Apoi, s-a răspuns la întrebările jurnaliștilor. La ora 11:40, a urcat la volan și, imediat ce unitatea de transport din fața sa a pornit, a început deplasarea și maxim la 11:45, el deja a părăsit locul protestului. La câteva minute după aceasta, fiind deja pe bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, a fost oprit de mai multe echipaje ale INSP, care i-au întocmit „proces-verbal de contravenție”, pe motiv că a blocat partea carosabilă a străzii și a încălcat art. 225 alin (1) Cod contravențional. I s-a aplicat sancțiune sub formă de amendă.

Consideră procesul-verbal întocmit și sancțiunea aplicată ca fiind ilegale, reieșind din următoarele:

Astfel, enunță semnatarul recursului, conform prevederilor art. 40 al Constituției RM: *mitingurile, demonstrațiile, manifestările, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere și se pot organiza și desfășura numai în mod pașnic, fără nici un fel de arme.*

Iar conform art. 4 alin. (1), (2) din Constituția RM, *dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.*

Din sensul normelor citate mai sus, reiese că dreptul la întruniri reprezintă un drept fundamental și constituțional, care sunt interpretate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În conformitate cu prevederile art. 20 pct. 1 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, *orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică.*

Din sensul normei citate din Declarație și Constituție, reies două condiții esențiale pentru desfășurarea întrunirilor: - să fie pașnice; - să se desfășoare fără arme.

Prin Hotărârea Curții Constituționale a RM, nr. 55/1999 s-a decis: „*1. Prin art. 4 din Constituție se garantează nu numai drepturile și libertățile fundamentale ale omului, consacrate de Constituție, dar și principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional. Prin principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional se înțeleg principiile și normele dreptului internațional cu caracter general și universal.*

2. Prin sintagma „celelalte tratate la care Republica Moldova este parte”, cuprinsă în art. 4 alin. (1) din Constituție, se înțeleg tratatele internaționale ratificate de către Republica Moldova, inclusiv tratatele internaționale la care Republica Moldova a aderat, care sunt executorii pentru Republica Moldova. 3. Principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului ei intern. 4. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și legile interne ale Republicii Moldova, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Constituție, organele de drept sunt obligate să aplice reglementările internaționale.”.

Astfel, prin această hotărâre normele internaționale ce reglementează drepturile fundamentale devin norme ale dreptului intern cu aplicare directă și prevalează asupra prevederilor legislației naționale.

Se mai susține în recurs că, în conformitate cu constatările Curții Constituționale a RM, în Hotărîrea nr. 168/1996: „(...)*, iar potrivit articolului 4 alineatul (1) din Legea fundamentală dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate, la care Republica Moldova este parte. Dreptul de întrunire pașnică este prevăzut în articolul 20 din Declarația menționată, la care Republica Moldova a aderat la 28 iulie 1990 și în articolul 21 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de Parlamentul Republicii Moldova la 28 iulie 1990. Libertatea întrunirilor este prevăzută și de articolul 40 din Constituția Republicii Moldova. Conform actelor internaționale sus-menționate și articolului 54 din Constituția Republicii Moldova exercitarea dreptului la mitinguri, demonstrații, manifestații, procesiuni și la alte întruniri nu poate fi supusă decât restricțiilor conform cu legea și necesare într-o societate democratică pentru apărarea siguranței naționale, ordinii, sănătății ori moralei publice, drepturilor și libertăților cetățenilor, desfășurarea anchetei penale, prevenirea consecințelor unei calamități ori avarii.*”.

Reieșind din aceste constatări îngrădirea dreptului la întruniri poate fi privită doar ca o măsură excepțională, prevăzută de lege.

La data de 22.07.2025, în intervalul orelor 10:20 – 11:40, el a participat la o întrunire și și-a exercitat dreptul său fundamental și constituțional de a participa colectiv pentru a transmite un mesaj public societății și Delegației UE în RM, despre încălcarea de către autorități a drepturilor operatorilor de transport. Întrunirea s-a desfășurat pașnic și fără arme. Nici el, nici alți participant la întrunire nu au încălcat condițiile stabilite de actele internaționale și Constituție pentru desfășurarea întrunirilor. Întrunirea a fost în prealabil notificată. În acest sens, la data de 15.07.2025, organizatorul întrunirii, reprezentantul Asociației Patronale a Operatorilor de Transport Auto, a depus Declarația prealabilă (Notificarea) la Primăria mun. Chișinău. În Declarație se menționează că, la data de 22.07.2025, va fi desfășurată o întrunire pe adresa str. Mitropolit Petru Movilă, în fața sediului Delegației UE, între intersecțiile str. Anatol Coropceanu și str. 31 August 1989, pe partea carosabilă a străzii, pe ambele benzi de circulație. În Declarația prealabilă se mai indică că, în intervalul orelor 09:30 – 11:00, va avea loc parcarea unităților de

transport, la ora 11:00, va fi expusă poziția APOTA, la ora 12:00, este preconizată părăsirea perimetrului părții carosabile de către participanți.

Toate acțiunile sale de participare la întrunire s-au încadrat în condițiile indicate în Declarația prealabilă. A respectat intervalul de timp anunțat pentru parcare, a respectat spațiul anunțat pentru parcare, a respectat procedurile și consecutivitatea descrisă în Declarația prealabilă și a părăsit locul întrunirii nedepășind perioada de timp indicată în Declarație.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1)-(5) ale Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, *la examinarea unei declarații prealabile sau a unei cereri, precum și la asigurarea ordinii publice în timpul desfășurării întrunirii, autoritățile publice vor acționa astfel încât să elimine doar elementele ilicite ale întrunirii, garantând, pe cât este posibil, dreptul la întrunire. Dacă, din declarația prealabilă sau din alte date pe care le deține, reiese că scopurile sau forma de desfășurare a întrunirii preconizate contravin Constituției Republicii Moldova sau pot duce la încălcarea legislației, autoritatea administrației publice locale informează neîntârziat organizatorul cu privire la obligațiile pe care le are în această calitate, precum și îi atrage atenția asupra cadrului legal existent. Dacă consideră necesar pentru asigurarea desfășurării în mod pașnic a întrunirii, autoritatea administrației publice locale poate recomanda organizatorilor modificarea condițiilor de desfășurare a întrunirii declarate privind ora, locul sau forma de desfășurare a întrunirii. Decizia finală cu privire la modificarea orei, a locului sau a formei de desfășurare a întrunirii îi aparține organizatorului. Dacă deține probe concludente că întrunirea urmează să se desfășoare cu încălcarea prevederilor art. 8, autoritatea administrației publice locale poate iniția o procedură judiciară, prin care să ceară interzicerea întrunirii sau modificarea, după caz, a orei, a locului sau a formei de desfășurare a acesteia. Intentarea acțiunii nu suspendă dreptul de a desfășura întrunirea. Instanța de judecată examinează cererea de interzicere a întrunirii sau de modificare, după caz, a orei, a locului sau a formei de desfășurare a acesteia și adoptă o hotărâre în cel mult 3 zile de la data depunerii.*

Reieșind din cele relatate mai sus, autoritățile publice, dacă considerau întemeiat, puteau întreprinde mai multe măsuri organizatorice și chiar să interzică pe cale judiciară protestul.

Dar ținând cot de natura protestului la care a participat, de mesajul pe care l-a transmis colectiv, de prevederile actelor internaționale și ale Constituției protestul a fost unul pașnic și conform rigorilor internaționale, astfel, acesta nu putea fi limitat sau interzis.

Totodată, lipsa oricăror proceduri din partea autorităților privind propunerea de organizare a protestului în alt loc și lipsa oricăror proceduri/decizii judiciare de interzicere a protestului, presupune că autoritățile nu au considerat că organizarea unui protest pe partea carosabilă în fața sediului UE ar fi o încălcare.

Din acest considerent, desfășurarea protestului în conformitate cu cele prevăzute în Declarația prealabilă și în lipsa unor proceduri inițiate de autorități cu scopul de a modifica unele din condițiile prevăzute în Declarația prealabilă, prezumă că protestul este legal și întrunește condițiile legale și constituționale.

La caz, susține recurentul a fost prezent acceptul tacit al polițiștilor.

La acest capitol, menționează că, din momentul staționării unității de transport în perimetrul notificat pentru desfășurarea protestului și până la ultima clipă, când a părăsit locul protestului, în prajmă erau o mulțime de polițiști și carabineri. Nimeni nu le-a comunicat că ar fi ilegal să desfășoare protestul în modul notificat și în locul notificat.

Polițiștii, dacă ar fi considerat că participanții la protest au comis încălcări, erau obligați imediat să reacționeze și să ia măsuri pentru întreruperea încălcărilor.

Conform prevederilor art. 21 alin. (1) al Legii nr. nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, *dacă în timpul desfigurării întrunirii unii participant încalcă ordinea publică sau prevederile art. 8, organizatorul, în caz de necesitate împreună cu poliția și/sau cu carabinierii, îi va îndepărta pe aceștia.*

Lipsa oricărei reacții din partea poliției presupune că în acțiunile participanților la protest nu au fost observate elemente ale încălcărilor.

Subiectul principal al contestației ține de blocarea unor porțiuni ale părților carosabile în timpul protestului, care a perturbat temporar circulația rutieră pe această porțiune.

Conform prevederilor art. 5 al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, *întrunirile se pot desfişura în orice loc deschis publicului în afara clădirilor sau în afara altor spații închise accesului liber.*

Din sensul acestei prevederi, care trebuie interpretată în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și altor acte internaționale ce reglementează drepturile fundamentale, reiese exact că restricțiile privind locul desfășurării întrunirii sunt doar două: - nu pot fi desfășurate în clădiri; - nu pot fi desfășurate în spațiile închise accesului liber.

Spațiul pe partea carosabilă a str. Petru Movilă, situat între intersecțiile cu str. Petru Corobceanu și str. 31 August 1989, în fața sediului Delegației UE, nu reprezintă nici clădire, nici spațiu cu acces restricționat. Deci acest spațiu nu intră în categoria restricțiilor prevăzute de lege.

În privința realizării unui drept fundamental (dreptul la întruniri) în modul care aduce atingere, crează deranjamente, sau chiar încalcă drepturile altor persoane, semnatarul recursului enunță după cum urmează:

Precedentele CtEDO referitoare la aplicarea art. 11 al CEDO, au clarificat clar că realizarea dreptului fundamental prevăzut la art. 11 al Convenției, dreptul la întruniri se poate realiza chiar dacă aduce anumite deranjamente sau chiar încalcă unele drepturi ale altor personae.

În cazul *Eva Molnar vs. Ungaria* la pct. 37, Curtea a stabilit că procedura notificării unei întruniri nu poate fi apreciată ca o restricție pentru realizarea dreptului prevăzut la art. 11 din Convenție, dar: „*Notificarea prealabilă servește nu numai scopului de a reconcilia, pe de o parte, dreptul la întrunire și, pe de altă parte, drepturile și interesele legitime (inclusiv dreptul de circulație) ale altora,...*”.

Din sensul acestui precedent raportat la speță, reiese că Curtea încurajează depunerea unei Notificări prealabile, care să anunțe autoritățile din timp despre măsura preconizată, mai ales când este posibil ca drepturile unor terți, inclusiv circulația rutieră

să fie limitate sau încălcate ca rezultat al desfășurării întrunirii.

În cazul --- (Notă: *lipsa mențiunii din partea autorului recursului*) la pct. 150, Curtea a stabilit: „*Deși normele care guvernează adunările publice, cum ar fi sistemul de notificare prealabilă, sunt esențiale pentru buna desfășurare a demonstrațiilor publice, deoarece permit autorităților să minimizeze perturbările traficului și să ia alte măsuri de siguranță, aplicarea lor nu poate deveni un scop în sine (a se vedea Primov și alții, citată mai sus, § 118). În special, în cazul în care demonstranții nu se angajează în acte de violență, este important ca autoritățile publice să dea dovadă de un anumit grad de toleranță față de adunările pașnice, pentru a nu lipsi de orice substanță libertatea de întrunire garantată de articolul 11 din Convenție (a se vedea Oya Ataman, § 42; Bukta și alții, § 37; Nurettin Aldemir și alții, § 46; Ashughyan, § 90; Eva Molnărfi).*

Atât din interpretarea prevederilor normelor naționale (art. 40 Constituție, art. 5 al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile), cât și din precedentele CtEDO citate, reiese că desfășurarea unei întruniri pe partea carosabilă a drumului cu sistarea circulației rutiere nu reprezintă o încălcare și este permisă.

Suplimentar, consideră recurentul că, aplicarea sancțiunilor pentru participanții la întrunire reprezintă o încălcare a art. 11 a CEDO. Sancționarea sa, în temeiul Codului contravențional, reprezintă aplicarea unei sancțiuni de natură penală.

Fapta impăutată lui – blocarea circulației rutiere, reprezintă modul de desfășurare a unei întruniri. Această modalitate a întrunirii a fost notificată în prealabil și autoritățile nu au avut nici o reacție. El nu a comis acțiuni care să depășească Notificarea prealabilă. Aceasta demonstrează că el a fost sancționat pentru participarea la întrunire, deoarece întrunirea în alt mod nu a fost organizată de organizatorii acesteia.

Faptul că polițiștii au asistat și au supravegheat întâlnirea, nu au intervenit cu solicitarea să fie excluse anumite pretinse încălcări, în cazul lor, blocarea circulației rutiere, dar imediat după întrunire au întocmit procese-verbale, după ce el a părăsit locul întrunirii, demonstrează că poliția a aplicat față de el măsuri represive ca răsbunare pentru participarea lui la întrunire.

Din sensul pct. pct. 64-65, 87 al precedentului CtEDO pe cazul *Navalnyy vs. Rusia* (Marea Cameră), reiese că aplicarea sancțiunilor pentru participanții la întrunire doar pentru simplu motiv că au participat la întrunire reprezintă o încălcare a art. 11 al Convenției.

În cazul *Balqik și alții vs. Turcia*, Curtea a menționat că măsurile restrictive ulterioare aplicate de autorități față de participanții la întrunire sunt apreciate ca ingerință în dreptul prevăzut la art. 11 al Convenției.

În cazul *Kudrevicius și alții vs. Lituania*, Curtea a stabilit că (pct. 146): „*O demonstrație pașnică nu ar trebui, în principiu, să fie supusă amenințării unei sancțiuni penale (a se vedea Akgdl și Gol vs. Turcia, nr. 28495/06 și 28516/06, § 43, 17 mai 2017)*” și (pct. 149): „*în același timp, libertatea de a participa la o întrunire pașnică este de o asemenea importanță încât o persoană nu poate fi supusă unei sancțiuni – nici măcar una de gradul inferior al pedepselor disciplinare – pentru participarea la o demonstrație care nu a fost interzisă, atâta timp cât persoana respectivă nu comite ea însăși niciun act reprobabil cu o astfel de ocazie (a se vedea Ezelin, § 53; Galstyan, §*

115; şi Barraco, § 44, toate citate mai sus). Acest lucru este valabil şi atunci când demonstraţia are ca rezultat pagube sau alte tulburări (a se vedea Taranenko, citată mai sus, § 88).”.

Deci în lipsa unei încălcări a normelor cu privire la întruniri, care să-i fie imputată lui, aplicarea unei sancţiuni contravenţionale pentru o faptă care reprezintă modul de desfăşurare a întrunirii notificate în prealabil, reprezintă aplicarea unei sancţiuni de natură penală, care se califică prin precedentele CtEDO ca fiind măsuri represive aplicate pentru faptul participării sale la întrunire şi se califică ca încălcare a art. 11 al CEDO.

În continuare recurentul a făcut trimitere la prevederile art. art. 19 lit. e), 24 alin. (1), (2) Cod contravenţional.

Referitor la speţa cazului, susţine semnatarul recursului, el a participat la o întrunire realizându-şi un drept fundamental şi constituţional – dreptul la întruniri, prevăzut de art. 40 din Constituţie, art. 20 din DUDO şi art. 11 al CEDO.

Întrunirea a fost notificată în prealabil. În Notificare s-a menţionat explicit că întrunirea va avea loc cu participarea şoferilor aflaţi la volan, pe partea carosabilă a str. Petru Movilă, pe ambele benzi de circulaţie. Notificarea a fost publicată cu o săptămână până la data întrunirii. Respectiv, întrunirea nu a fost interzisă. În timpul întrunirii nu au fost nici solicitări, nici reclamaţii din partea autorităţilor.

Mai susţine recurentul că, dreptul fundamental privind întrunirile prevalează asupra unor incomodităţi temporare asupra terţilor, inclusiv asupra desfăşurării circulaţiei rutiere. În alt mod de a participa la întrunire, decât la volanul unităţii de transport şi staţionat în perimetrul notificat, nu a avut posibilitate. În timpul întrunirii nu au fost blocate intrările în clădiri şi a fost lăsat suficient spaţiu pe trotuare pentru circulaţia pietonilor.

În fine recurentul a concluzionat că, toate elementele descrise mai sus, implică aplicarea art. art. 19, 25 al Codului contravenţional, iar fapta imputată lui nu constituie contravenţie.

La şedinţă de judecată ***** şi agentul constatator*****, nu s-au prezentat, fiind citaţi în mod legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu au informat instanţa de judecată despre motivele neprezentării, nu au solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravenţional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părţilor, instanţa de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa părţilor citate legal. Concomitent, informaţii despre data locul şi ora şedinţei de judecată pe cauza dată au fost făcute publice şi pe site-ul oficial al instanţei de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ţinând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanţa de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravenţional, examinarea cauzei în lipsa părţilor citate legal.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia/recursul neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, reieşind din următoarele considerente.

Astfel, instanţa de judecată atestă că, întrucât la materiale cauzei nu se regăseşte un proces-verbal cu privire la contravenţiei, se dă de înţeles că, agentul constatator a

procedat în corespundere cu procedura simplificată de constatare și examinare a contravenției, și anume în condițiile Capitolului VI[1], art. art. 451[1]-451[4] Cod Contravențional, conform cărei proceduri și se va examina contestația/recursul cet. *****, adică de către o instanță de recurs potrivit art. 451[4] Cod Contravențional.

În art. 451[1] alin. (1) Cod Contravențional, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenționale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, și anume: *în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: - contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator și nu necesită acumulare de probe; - persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției; - examinarea contravenției și aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator; - contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439[7].*

În cazul supus examinării, instanța de judecată constată că, făptuitorul *****, a fost prezent la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale (contrariul nefiind probat), care a fost semnată de el, or el și-a dat acordul de a fi examinată cauza în procedură simplificată, recunoscându-și vinovăția asupra cauzei incriminate.

Prin urmare, agentul constatator a respectat condiția obligatorie prevăzută în art. 451[1] alin. (1) lit. b) Cod Contravențional, care indică expres că, „*agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției*” și examinează cauza în procedură simplificată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 451[3] alin. (3) Cod Contravențional, *deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența materială; b) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărții întâi; c) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decît cele prevăzute de partea specială a cărții întâi; d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate mențiunile de la art. 451[2] alin. (1). Dispozițiile art. 445 se aplică în mod corespunzător*.

Examinând materialele cauzei, instanța de judecată denotă că, contestația/recursul depus nu face referire nici la unul din temeiurile prevăzute de norma legală, care i-ar da dreptul recurentului să conteste decizia, iar din conținutul acesteia, instanța de judecată reține că agentul constatator a respectat prevederile legale la întocmirea acesteia. Cât privește argumentele invocate de către recurent, instanța de judecată urmează a le aprecia critic, or acelea puteau servi la verificarea legalității acțiunilor agentului constatator doar în cazul în care ultimul ar fi examinat cauza în procedură generală, în timp ce în speță, cum a fost menționat supra, este vorba de o procedură simplificată în care învinuitul și-a recunoscut vina, a solicitat expres ca cauza să fie examinată în procedură simplificată, pentru a beneficia de o sancțiune redusă.

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia privind

examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01551689 din 22.07.2025, a fost emisă de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte soluția prevăzută de art. 451^4 alin. (2) pct. 2) lit. a) Cod Contravențional, prin care să respingă recursul declarat, cu menținerea deciziei atacate.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), (1^1); 451^1-451^4; 465-474 Cod Contravențional, instanța de recurs, –

D I S P U N E:

Se respinge recursul cet. *****, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01551689 din 22.07.2025, emisă de către INSP al IGP, în baza art. 225 alin. (1) Cod Contravențional.

Copia deciziei se remite pentru informare părților.

La data rămânerii definitive a deciziei judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie agentului constatator pentru asigurarea executării.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**